# POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

**Nr 21** **Poznań, dnia 30 maja** **1949 r.**

## TREŚĆ:

**DZIAŁ URZĘDOWY:** Str.



**DZIAŁ NIEURZĘDOWY:**

# DZIAŁ URZĘDOWY

478

**ZARZĄDZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 23 maja 1949 r. Nr Pom. A. VI-1b/36/49 w sprawie przeniesienia biura miern. przys. Majdy Józefa.**

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych — Referatów (Biur Pomiarów).

W związku z przeniesieniem z dniem 9. 4. 1949 r. siedziby biura mierniczego przysięgłego ob. Majdy Józefa z Zielonej Góry, ul. Stalina 27 do Bożacina, pow. Krotoszyn poleca się odpowiednio poprawić posiadane wykazy mierniczych przysięgłych.

Za Wojewodę: Nacz. Wydz. Pom., Mgr Inż. Korus Feliks.

479

**KOMUNIKAT URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 24 maja 1949 r. w sprawie udzielonych pozwoleń na zbiórki publiczne.**

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zainteresowanych władz, że udzielił zezwolenia na zbiórkę publiczną:

1) Wojew. Komitetowi Obchodu Święta Ludowego — przy Zarządzie Woj. Stron. Ludowego w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 77 w czasie od dnia 5. 6. do dnia 6. 6. 1949 r. decyzją z dnia 24 maja 1949 r. Nr SP S. V/36/49

2) Wojew. Obywatelskiemu Komitetowi Odbudowy m. st. Warszawy i Poznania w Poznaniu-Zamek pok. 200 w czasie od dnia 1. 9. do dnia 2. 10. 1949 r. decyzją z dnia 24 maja 1949 r. Nr SP. S. V/19/49.

Powyższe zbiórki publiczne odbędą się na terenie województwa poznańskiego, łącznie z powiatami Ziemi Lubuskiej.

Przy przeprowadzeniu tychże zbiórek zachowane być winny przepisy ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzenia zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

Za Wojewodę: R. Darczewski, Naczelnik Wydziału.

480

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 23 maja 1949 r. Nr Z. S. II. 2f/11/49 w sprawie badań naukowych materiałów osób chorych na grzybice skóry.**

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast Wyzielonych (Ob. Ob. Lekarze Powiatowi, wzgl. Miejscy).

W związku z zarządzoną rejestracją zachorowań na grzybice skóry wśród dzieci i młodzieży oraz w uzupełnieniu okólnika Ministerstwa Zdrowia Nr 6/49 z dnia 7 lutego 1949 r. — Nr 127/49 Urząd Wojewódzki (Wydział Zdrowia) w oparciu o pismo Ministerstwa Zdrowia Nr II/24/127/E/49 z dnia 10 maja br. poleca przesyłać materiały do badań naukowych, pobrane od chorych podejrzanych o grzybice skóry, z terenu województwa poznańskiego celem ustalenia dokładnego ich rozpoznania nie do Kliniki Dermatologicznej U. P. a do Pracowni Mykologicznej przy Filii Państwowego Zakładu Higieny w Poznaniu, ul. Noskowskiego Nr 6.

Lekarze Powiatowi wzgl. Miejscy powiadomią o powyższym lekarzy sprawujących na danym terenie opiekę sanitarno-lekarską nad młodzieżą.

Urząd tut. nadmienia, że po przeprowadzeniu ogólnej rejestracji dzieci chorych na grzybice skóry, dalsze przypadki zachorowań winny być zgłaszane w tygodniowych wykazach zachorowań na choroby zakaźne.

Za Wojewodę: Dr K. Neyman, w z. Nacz. Wydz. Zdrowia.

481

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 20 maja 1949 r. Nr Wet. III/1-s-57/49 dot. ochrony hodowli.**

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Zachodzą sporadyczne wypadki, że komisje utworzone do przeprowadzania segregacji zwierząt na targach w myśl zarządzenia Ministrów: Rolnictwa i Ref. Rol., Handlu Wewnętrznego oraz Administracji Publicznej z dnia 31 marca 1949 r., nie mogą dokonać segregacji z powodu nieujawnienia się przedstawicieli Zw. Sam. Chł. lub P. G. R. albo C. M. Wypadki takie wprowadzają zamęt w akcji ochrony hodowli zwierząt gospodarskich i jako takie nie mogą być tolerowane.

W celu zapobieżenia na przyszłość podobnym wypadkom należy zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9. 5. 49 r. Nr W. H. II-8/14, w porę zawiadomić wszystkich członków komisji o miejscach i terminach targów i spędów na zwierzęta gospodarskie wzywające ich do bezwarunkowego wzięcia udziału w komisjach.

Lekarze weterynaryjni — przewodniczący wyżej wspomnianej komisji zobowiązani są z każdego wypadku, w którym komisja z powodu braku kompletu, albo z innych powodów, nie będzie mogła wykonać swoich obowiązków, przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydziałowi Weterynarii) odpowiednie sprawozdanie wraz z dołączeniem odpisów uprzednio wydanych na postawie niniejszego pisma okólnego zarządzeń.

Sprawozdania odnośne zgodnie z wyżej cytowanym zarządzeniem z dnia 9. 5. 1949 r. przekazywane będą Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

482

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 20 maja 1949 r. Nr Wet. III/1-s-55/49 dot. poprawki tekstu ustawy z dnia 1. 3. 1949 r. o zmianie dekretu o ochronie hodowli zwierząt gospodarskich.**

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W ogłoszonym w Dzienniku Ustaw R. P. z 1949 r. Nr 18, poz. 112 tekście ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie dekretu z dnia 22 grudnia 1945 r. o ochronie zwierząt gospodarskich zakradła się pewna nieścisłość. Mianowicie w nowym tekście art. 2 ust. (2) wymienionego dekretu (pkt. 2 art. 1 powyższej ustawy), zamiast wyrażenia „za nie nadające się" użyto mylnie wyrażenie „za nadające się".

Nieścisłość ta jest oczywista, gdyż nowy ust. (2) art. 2 dekretu wiąże się z pkt. 1) tegoż artykułu 2-go, który spod działania przepisu art. 1 dekretu wyłącza „Zwierzęta nie nadające się do chowu".

W związku z powyższym oraz zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. 4. 1949 r. Nr Og. Pers. 2. I. 1/7/48 orzeczenia powiatowych władz administracji ogólnej winny dotyczyć uznania zwierząt za nienadające się do chowu, a nie za nadające się, jakby wynikało z obecnego brzmienia treści ustępu w wyżej wymienionej ustawy.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału Wet.

483

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 18 maja 1949 r. Nr OP I MD I/1/42/49 dot. zatrudnienia kobiet, zdolnych do pracy a korzyst. ze świadczeń op. społ.**

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości odpis pisma Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8. 4. 1949 r. Nr Zp. 6243/49, skierowanego do Urzędów Zatrudnienia odnośnie zatrudnienia kobiet podopiecznych — zdolnych do pracy.

Organa Opieki Społecznej winny dopomóc samotnym matkom do umieszczenia dzieci w żłóbkach i przedszkolach tak, aby nie stanowiły one dla matek przeszkody w wykonywaniu pracy.

Do tego celu należy wykorzystać przede wszystkim żłóbki i przedszkola, istniejące na danym terenie. Ponadto Starostwo Powiatowe (Zarząd M.) winny kosztem zaoszczędzonych sum zaplanować i przystąpić do realizacji żłobków, w których należy umieścić przede wszystkim dzieci podopiecznych matek, skierowanych do pracy.

Dwukrotna odmowa przyjęcia pracy, proponowanej przez Urząd Zatrudnienia, decyduje o skreśleniu podopiecznych z wykazu osób, korzystających ze świadczeń w ramach opieki społecznej. Koszty przejazdu do pracy podopiecznych matek pokrywają organa opieki społecznej z kredytów tych paragrafów Działu 7 budżetu, z których pokrywane były świadczenia dla danych podopiecznych.

Niezależnie od powyższego Urząd Wojewódzki prosi o przeprowadzenie do dnia 1. 6. 49 r. selekcji wśród podopiecznych.

Selekcja ta ma na celu:

1) wydzielenie podopiecznych całkowicie zdolnych do pracy,

2) skierowanie ich do rejestracji w Urzędach Zatrudnienia,

3) usunięcie od świadczeń opieki społecznej tych osób które zostały już skierowane do pracy lub na kursy szkoleniowe.

Selekcję należy przeprowadzić:

1) wśród podopiecznych, znajdujących się w zakładach opieki różnego typu, prowadzonych lub subwencjonowanych przez państwo lub samorząd, jak Domy Ochrony Kobiet, Domy Szkolenia, Warsztaty Szkoleniowe, Domy Matki i Dziecka itd. oraz

2) wśród podopiecznych, korzystających z urządzeń i świadczeń opieki częściowej jak: kuchnie ludowe, zapomogi, odzież, obuwie, suchy prowiant itd.

Należy doprowadzić do tego, aby w zakładach poszczeg. typu pozostały jedynie osoby o niepełnej zdolności do pracy: inwalidki, kobiety stare, kobiety w ciąży i kobiety z dziećmi najwyżej do roku oraz prostytutki w okresie leczenia. Podopieczne zdolne do pracy, korzystające dotychczas ze świadczeń opieki otwartej, winny posiadać bezwzględnie karty rejestracyjne Urzędów Zatrudnienia.

Obowiązek włączenia wszystkich podopiecznych, zdolnych do pracy w normalny proces produkcji wymaga nie tylko mechanicznego i rygorystycznego skierowania ich do pracy, ale również umożliwienia im wykonywania pracy. W związku z tym należy podopiecznym, skierowanym do pracy, zapewnić mieszkanie na okres początkowy, konieczny dla ułożenia nowych warunków egzystencji oraz dopomóc w zapewnieniu bytu rodzinie.

Celem usprawnienia akcii zatrudnienia podopiecznych winni Ob. Ob. kierownicy referatów Opieki Społecznej porozumieć się bezzwłocznie z terenowymi Urzędami Zatrudnienia.

Ponieważ Urząd Zatrudnienia nie ma w niektórych powiatach swoich Oddziałów należy, aby

powiaty: Mogilno, Wągrówiec, Wrześnią, Żnin współpracowały ściśle z Oddziałem Urzędu Zatrudnienia w Gnieźnie ul. Lecha 2,

powiaty: Rzepin Lubuski, Strzelce Kraińskie, Międzyrzecz, Międzychód z Oddz. Urzędu Zatrudnienia w Gorzowie, ul. Żukowa 19

powiat: Gubin z Oddz. Urz. Zatrudn. w Zielonej Górze, ul. Mariacka 2,

powiaty: Oborniki, Czarnków, Nowy Tomyśl oraz pow. poznański z Urzędem Zatrudnienia w Poznaniu, ul. Czarnieckiego 9.

Część gmin pow. poznańskiego, przyległych do Swarzędza i Żabikowa, współpracują z tamtejszymi Oddziałami Urzędu Zatrudnienia.

Urząd Wojewódzki prosi o przesyłanie właściwym terytorialnie Urzędom Zatrudnienia na dzień 1 każdego miesiąca wykazów kobiet dzietnych, korzystających ze świadczeń opieki społecznej z podaniem danych, jakie są wymagane przy rejestracji poszukujących pracy.

Do dnia 5 każdego miesiąca Ob. Ob. Kierownicy Ref. Opieki Społ. winni przesyłać Urzędowi Wojewódzkiemu dane według załączonego wykazu.

*

Sprawozdanie za miesiąc .................... 1949 r.

z przebiegu akcji zatrudniania kobiet podopiecznych, zdolnych do pracy na terenie powiatu/miasta ....................

1. Ilość podopiecznych zgłoszona do Urzędu Zatrudnienia w 1 dniu miesiąca sprawozdawczego ....................
2. Forma dotychczasowej opieki nad zgłoszonymi:
   korzystało z opieki całkowitej (pensjonariuszki Domów — Matki i Dziecka),
   korzystało z opieki częściowej (zapomogi pieniężne, dożywianie, zapom. z Punktów).
3. Ilość kobiet skierowanych do pracy lub szkolenia .................... (wyszczególnić rodzaje pracy i kursy szkoleniowe)
4. Czy zachodzą okoliczności, uniemożliwiające przyjęcie pracy? Podać przyczyny (brak żłobka, przedszkola, mieszkania ....................)
   Opisać warunki ....................
5. W ilu wypadkach dwukrotna odmowa przyjęcia zaproponowanej pracy spowodowała utratę świadczeń w ramach opieki społecznej?

Podpis sporządzającego sprawę

*

Odpis.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1949 r.

Ministerstwo Pracy
i Opieki Społecznej
Nr Zp. 6243/49

Obywatel Naczelnik Urzędu Zatrudnienia

W ramach akcji zatrudnienia kobiet Ministerstwo zarządza skierować do pracy **na zasadach pierwszeństwa** kobiety obarczone dziećmi, zdolne do pracy, a będące na utrzymaniu opieki społecznej.

W związku z tym Ministerstwo podaje do wiadomości:

1) organa opieki społecznej będą przesyłały właściwym terytorialnie urzędom zatrudnienia względnie ich oddziałom lub instytucjom zastępczym wykazy kobiet dzietnych z podaniem danych, jakie są wymagane przy rejestracji poszukujących pracy;

urzędy zatrudnienia rejestrują te osoby **bez** obowiązku osobistego stawiennictwa,

2) przy zapośredniczaniu do pracy należy brać pod uwagę fakt, że organa opieki społecznej zobowiązane są nadal do roztaczania opieki materialnej nad dziećmi tych kobiet.

3) w przypadku nieuzasadnionej dwukrotnej odmowy przyjęcia pracy Urząd Zatrudnienia (względnie Oddział lub instytucja zastępcza) obowiązany jest powiadomić o tym odnośne organa opieki społecznej,

4) na wyjazd należy zapośredniczać kobiety tylko w tym wypadku, jeżeli jest możność zapewnienia matce stałej pracy i mieszkania,

5) koszty przejazdu do pracy podopiecznych matek pokrywają organa opieki społecznej,

6) Ministerstwo przykłada szczególną wagę, aby podopieczne matki były zatrudnione w jak najszerszym zakresie w akcji siewnej, żniwnej i wykopkowej w pobliskich gospodarstwach rolnych a zwłaszcza w państwowych gospodarstwach rolnych,

7) Urzędy Zatrudnienia w razie zaistnienia konieczności przeszkolą w porozumieniu z Ligą Kobiet podopieczny niewykwalifikowany element.

8) W sprawozdaniach miesięcznych podopieczni winni być wykazywani jako grupa odrębna.

Dyrektor Departamentu Zatrudn.: Roman Szymanko.

## 484

### PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 17 maja 1949 r. Nr Odb. O. A. I. 1a/100-49 w sprawie zadań i obowiązków inspektora nadzoru, w sprawie obowiązków kierownika robót, w sprawie uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno rozrachunkowej dla robót budowlanych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Referatów Odbudowy

Urząd Wojewódzki Poznański opierając się na zarządzeniach Ministra Odbudowy z dnia 15. 2. 1949 r. L. dz. III/1031/D. W./2/49 w sprawie zadań i obowiązków inspektora nadzoru, w sprawie obowiązków kierownika robót, w sprawie uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno rozrachunkowej dla robót budowlanych wraz z instrukcjami tymczasowymi 2/W. 3/K i 4/K (patrz Dz. U. Min. Odb. Nr 3 z 2 marca 1949 r. poz. 11, 12 i 13) ustala następujące terminy odnośnie:

1 Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 15. II. 1949 r. L. dz. jak wyżej w sprawie zadań i obowiązków inspektora nadzoru punkt 6, dzień 1 kwietnia 1949 roku.

2. Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 15. 2. 49 r. L. dz. jak wyżej w sprawie obowiązków kierownika robót punkt 5, z dniem podpisania przez przedsiębiorcę umowy.

3 Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 15. 2 49 r. L. dz. jak wyżej w sprawie uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla robót budowlanych punkt 4, termin bez zmian.

Za Wojewodę: inż. dypl. Fr. Wojciechowski, Nacz. Wydz. Odb.

## 485

### PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 21 maja 1949 r., Nr Z. F. V. 4/8/49, w sprawie wycofania z obiegu Neoarsphenamine „Merck" á 0,6.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.
Do wszystkich
właścicieli i kierowników aptek publicznych i zakładowych na terenie województwa poznańskiego

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że Ministerstwo Zdrowia pismem z dnia 7 maja 1949 r. Nr Z. A. F. 499/169/49 poleciło wycofać z obiegu w szpitalach, ośrodkach zdrowia, składnicach sanitarnych i aptek ampułki Neoarsphenamine „Merck" á 0,6 expiration date Dez. 12. 1948. Lot. Nr 1226 (Nr 52 381).

Starostwa Powiatowe i Zarządy miast wydzielonych są zobowiązane powiadomić o powyższym szpitale i ośrodki zdrowia.

W wypadku stwierdzenia przez Starostwa Powiatowe i Zarządy miast wydzielonych niezastosowania się do zarządzeń Ministerstwa Zdrowia należy natychmiast podać zaistniały fakt do Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

## 486

### PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 18 maja 1949 r., Nr Z. L. I. 1/13/49, w sprawie użycia sanitarnych zakładów mechanicznych.

Do
Dyrekcji wszystkich zakładów leczniczych na terenie Województwa Poznańskiego.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę Dyrekcji na okólnik Ministerstwa Zdrowia Nr 12/49 z dnia 28 lutego 1949 r. (Nr Z. A.

F. IV/3073/238 k 49) w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Zdrowia Nr 6 z dnia 15 marca 1949 r., poz. 37 w sprawie oznaczenia, używania oraz kontroli użycia sanitarnych pojazdów mechanicznych. W myśl przepisów § 4 w/w okólnika „**Sanitarne pojazdy mechaniczne.... używane być mogą tylko do przewozu chorych, udzielania pomocy leczniczej, prowadzeniu akcji zapobiegania chorobom jak i do celów, do których są one przeznaczone ze względu na swoją nazwę**". W przypadkach nieprzestrzegania postanowień w/w. okólnika, winni zostaną pociągnięci do odpowiedzialności.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

## 487

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 21 maja 1949 r., Nr Z. F. V. 4/7/49, w sprawie wycofania z obiegu ampułek Perhepar „Richter" seria 9839.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych, Zarządów Miast Wydzielonych.
Do wszystkich
właścicieli i kierowników aptek publicznych i zakładowych na terenie Województwa Poznańskiego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że Ministerstwo Zdrowia pismem z dnia 7 maja 1949 r., Nr Z. A. F. III. 2891/149/49, poleciło wycofać z obiegu w szpitalach, ośrodkach zdrowia, składnicach sanitarnych i aptek ampułki „Perhepar" Richter serii 9839, gdyż zawierają one osad widoczny makroskopowo (przeto należy uważać preparat ten za zepsuty i nie nadający się do injekcji).

Starostwa Powiatowe i Zarządy Miast Wydzielonych winne zawiadomić o powyższym poleceniu szpitale i ośrodki zdrowia oraz dopilnować wykonania wydanego polecenia przez apteki, składnice sanitarne, szpitale i ośrodki zdrowia.

W razie stwierdzenia niezastosowania się do zarządzeń należy donieść do Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

## 488

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 16 maja 1949 r., Nr Wet. III/3a-2/49, dot. tuczarń drobiu i ich urządzenia.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Z uwagi na istniejące trudności powojenne oraz uwzględniając konieczności gospodarcze Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, mimo pewnych braków i usterek w urządzeniach sanitarno-weterynaryjnych niektórych tuczarń i rzeźni drobiu, nie czyniło przeszkód w uruchomieniu tych zakładów i wyrażało zgodę na dopuszczenie ich do produkcji.

Stan taki nie może jednakowoż trwać na stałe, gdyż zakłady tę stanowiłyby niebezpieczeństwo rozwleczenia zaraźliwych chorób drobiu, a nadto stan taki uniemożliwiałby wykonywanie prawidłowego nadzoru weterynaryjnego w tych zakładach.

W związku ze zbliżającym się sezonem i czynionymi przygotowaniami do masowego wytuczu i uboju drobiu — wszystkie tuczarnie i rzeźnie drobiu, zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6. 5. 1949 r. Nr W. H. III-3/3 — winny swoje urządzenia i pomieszczenia doprowadzić w terminie najpóźniej do 1 sierpnia br. do stanu określonego tymczasowymi przepisami standaryzacyjnymi, zawartymi w części pierwszej — urządzenia i pomieszczenia — okólnik Nr 3/D z dnia 20. 10. 1948 r. wydanym przez Międzyministerialną Komisję Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego — Inspektorat Standaryzacyjny — w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu i Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przepisy te brzmią jak następuje:

I. Urządzenia i pomieszczenia:

§ 1. Tuczarnia przemysłowa winna posiadać:

**a) Właściwą tuczarnię z klatkami** i kojcami przystosowanymi do przetrzymywania, karmienia i pojenia właściwych gatunków drobiu i tak zabudowanymi, aby łatwo można było przeprowadzać ich oczyszczenie i odkażenie. W tuczarni winny znajdować się pomieszczenia izolacyjne dla sztuk podejrzanych o choroby zaraźliwe, chorych i okaleczałych.

**b) Budynek przetwórczy z podziałem na oddzielne pomieszczenia:**

A) rzeźnię zaopatrzoną w stojaki i wszelkie urządzenia specjalne służące do uboju drobiu,

B) skubalnię,

C) formownię i patroszarnię, w których powinny być stoły o szczelnych blatach. Drewniane stoły nie mogą być ze smolistego drzewa. Układ stołów i przebieg pracy winien umożliwiać badanie drobiu przez lekarza wet.,

D) dwie komory chłodnicze zaopatrzone w mechaniczne urządzenia chłodnicze. Jedna z komór powinna zezwalać na utrzymanie temperatury od plus 4 do 6 st. C i powinna służyć do schładzania niezapakowanego drobiu — a druga powinna zezwalać na utrzymanie temperatury od 1 do plus 4° C i powinna służyć do magazynowania zapakowanego drobiu do chwili wysłania go do zamrażalni. Wilgotność komór powinna wynosić od 60 do 85%.

Uwaga: Na podstawie przedstawionego kontraktu, wzgl. umowy o dzierżawie komór chłodniczych w rzeźni miejskiej lub jakimś przedsiębiorstwie lub innych tuczarniach przemysłowych M. P. i H. może zwolnić tuczarnię z obowiązku budowy własnych komór chłodniczych.

D) pakownię wyposażoną w stoły o szczelnych blatach i do kładną wagę dziesiętną,

F) szatnie i umywalnie.

**c) Magazyny:**

Tuczarnia przemysłowa drobiu powinna posiadać magazyny do oddzielnego przechowywania paszy, pierza i materiałów opakunkowych. Magazyny powinny być suche, czyste i bez zapachu, gwarantujące dobre przechowywanie wyżej wymienionych materiałów.

§ 2. Wielkość budynku przetwórczego tuczarni musi być proporcjonalna do ilości ubijanego drobiu, i zezwalać na swobodne i właściwe wykonywanie poszczególnych czynności.

Orientacyjnie przyjmuje się od półtora do 2 m. kw. powierzchni skubalni na 1-ną skubaczkę, przy czym sprawność jednej skubaczki przyjmuje się średnio 8 gęsi na ośmiogodzinny dzień pracy.

Przyjmując powierzchnię skubalni na 100% powierzchnia innych pomieszczeń orientacyjnych powinna wynosić: formownia 17%, patroszarnia 30%, rzeźnia 15%, pakownia 17%.

Powierzchnię komory chłodniczej przeznaczonej do chłodzenia drobiu niezapakowane oblicza się przyjmując 150 kg drobiu na 1 m kw. Powierzchnię komory chłodniczej z drobiem zapakowanym, przyjmując 500 kg drobiu na m kw. przy wysokości pomieszczeń 2,20 m.

§ 3. We wszystkich pomieszczeniach, w których odbywa się ubój, przeróbka i pakownia drobiu, ściany i podłogi powinny być zrobione z materiału nieprzemakalnego, oraz powinny być dostosowane do zmywania i odkażania. Pomieszczenia powinny być widne, przewiewne, skanalizowane, z wodą bieżącą i ze światłem elektrycznym.

§ 5. Poza tym budynki przetwórcze winny odpowiadać wymaganiom podanym w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. wydanym w porozumieniu z M. R. i R. R. i M. P. i H. Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643 p. t. „O dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi".

Jednocześnie z uwagi na to, że niektórzy lekarze wet., wykonujący nadzór weterynaryjny w tuczarniach i rzeźniach drobiu stawiają nadmierne wymagania, dotyczące w szczególności skanalizowania placów pod tuczarnię, betonowania przejść oraz usuwania nawozów z kojców, których to wymagań właściciele wyżej wymienionych zakładów nie mogą wykonać — Urząd Wojewódzki, na podstawie zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5. 5. 1949 r. Nr W. H. III/3/2 wyjaśnia:

1. cały obszar zajęty pod tuczarnię winien być zasadniczo skanalizowany. O ile przeprowadzenie kanalizacji w całości obiektu nie może być dokonane, należy urządzenia kanalizacyjne przeprowadzać stopniowo z tym, że hala ubojowa, skubalnia, formiarnia i patroszalnia winny być skanalizowane w pierwszej kolejności — pozostałe zaś pomieszczenia w kolejności następnej,

2. betonowanie przejść między kojcami jest wskazane, nie jest jednak konieczne,

3. usuwanie nawozu z kojców gęsich po każdorazowym tuczeniu i usunięciu odnośnej partii również nie jest konieczne, a nawet przeciwwskazane. Należy je jednak zawsze stosować w tych wypadkach, gdy przeprowadzenie gruntownego oczyszczenia i odkażania kojców musi być przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych. Zaznacza się, że klatki użyte do przetrzymywania kur, panterek i indyków powinny być oczyszczone z nawozu po każdorazowej partii.

W związku z powyższym — powiatowi lekarze wet. winni przeprowadzić kontrolę wszystkich tuczarń i rzeźni drobiu, polecając w wypadku stwierdzenia niewłaściwości natury sanitarno-weterynaryjnej doprowadzić wyżej wymienione zakłady do stanu przewidzianego przytoczonymi przepisami, przy czym w terminie do 5 sierpnia br. należy przedłożyć tut. Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydział Weterynarii sprawozdanie wymieniając dokładnie istniejące braki, których odnośna tu-

czarnia wzgl. rzeźnia drobiu w ustanowionym terminie nie usunęła.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

**489**

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 13 maja 1949 r., Nr KOg. 552/4/49, w sprawie zabezpieczenia materiałów i bezpieczeństwa przeciwpożarowego**

Do wszystkich
Powiatowych Zarządów Drogowych.

Nawiązując do pisma okólnego Nr KOg. 62 108/48 z dnia 2. 12. 1948 r., (Pozn. Dz. Wojew. Nr 44/48, poz. 835), Urząd Wojewódzki — Wydział Komunikacyjny podaje poniżej do wiadomości i ścisłego przestrzegania wyciąg z pisma M. K. Dep. Dr. Kol. Nr D. K. D. 1/c/36/49 z dnia 7. 4. 1949 r.

Zwraca się przy tym uwagę na konieczność bezzwłocznego wydania odpowiednich zarządzeń podległym organom i dopilnowania ich wykonania.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

*

Wyciąg z pisma Min. Kom. Dep. Dróg Kol. Nr D. K. D. 1/c/36/49 z dnia 7. 4. 1949 r.

Stosownie do sprawozdania G. I. K. wiele organów drogowych tak I jak II-ej instancji, nie zwraca dostatecznej uwagi na należyte zabezpieczenie materiałów (np. cement, smołę, metale), co powoduje niszczenie ich, oraz straty dla Skarbu Państwa. Poza tym materiały nie są rozgatunkowane, lecz składane przygodnie, w pomieszczeniach magazynowych brak wywieszek, jakie materiały znajdują się w danym pomieszczeniu, brak oddzielnych pomieszczeń dla materiałów łatwopalnych np. karbid, tlen itp.

Jednocześnie w czasie dokonywanych inspekcji, stwierdzono poważne uchybienia co do bezpieczeństwa przeciwpożarowego; co do zabezpieczenia przeciwpożarowego należy wejść w porozumienie z miejscowymi strażami pożarowymi zgodnie z tut. zarządzeniem z dnia 22. 11. 1948 r. Nr IX-0-1/n/49/48.

Dyrektor Departamentu: Inż. Al. Gajkowicz.

**490**

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 24 maja 1949 r., Nr Wet. III/2-d-11/49, dot. zgładzania psów w zakładach utylizacyjnych.**

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Stwierdzono, że zgładzanie psów w niektórych zakładach utylizacyjnych względnie rakarniach, znajdujących się w miejscowościach zalektryfikowanych — odbywa się w dalszym ciągu przy użyciu pałki i przez przecięcie tętnic szyjnych, a nie za pomocą prądu elektrycznego.

Tego rodzaju postępowanie sprzeczne jest z przepisami rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 332) — oraz zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31. 8. 1948 r. Nr Wet. 3-II-4/25.

W związku z powyższym, zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13. 5. 1949 r. Nr W. H. ..-6/16 — Urząd Wojewódzki poleca, ażeby w miejscowościach zelektryfikowanych zgładzanie psów w zakładach utylizacyjnych — odbywało się wyłącznie przy użyciu prądu.

Odpowiednie aparaty elektryczne zamawiać można w Zarządzie Głównym Zjednoczenia Towarzystw Opieki nad Zwierzętami w Warszawie, ul. Mokotowska 51/53.

Powiatowi lekarze wet. w ramach przeprowadzanych kontroli zakładów utylizacyjnych winni zwracać uwagę na przestrzeganie przez właścicieli (kierowników) wspomnianych zakładów wyżej cytowanych przepisów — podając winnych niestosowania-się do tych przepisów do ukarania.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału

**491**

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 24 maja 1949 r., L. dz. H. III/2-259/49, dot. nomenklatury i wytycznych do klasyfikacji zwierząt rzeźnych oraz klasyfikacji mięsa w sprzedaży hurtowej.**

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Ob. Prezydentów Miast Wydzielonych woj. poznańskiego.

W uzupełnieniu tut. pisma okólnego z dnia 9 lutego 1949 r. — 1. PHH III/2-43/49 — (Pozn. Dz. Woj. Nr 6, poz. 111/1949) — podaje się obowiązującą nomenklaturę i wytyczne do klasyfikacji zwierząt rzeźnych oraz klasyfikację mięsa w sprzedaży hurtowej — do wiadomości i bezwzględnego stosowania

Za Wojewodę: Dr Dembowski, Naczelnik Wydziału.

*

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Departament Obrotu Artykułami Rolnymi
L. dz. AR/V/19/80

**Nomenklatura i wytyczne do klasyfikacji zwierząt rzeźnych.**
**Nomenklatura.**

Dotyczy: jałówek i wolców, krów, wołów, buhajów, byczków młodzieży (bukatów) i cieląt.

Bydło — A. Typ mięsny
— B. Typ niemięsny

J a ł ó w k i i w o l c e: extra — wybitnie opasione, I. kl. — dobrze opasione, II kl. — średnio opasione, III. kl — mało opasione Chudźce, braki.

K r o w y: extra — wybitnie opasione, I. kl — dobrze opasione, II. kl — średnio opasione, III. — mało opasione. Chudźce, braki.

W o ł y: extra — wybitnie opasione, I. kl. — dobrze opasione, II. kl — średnio opasione, III. — mało opasione. Chudźce, braki.

B u h a j e: extra — wybitnie opasione, I. kl. — dobrze opasione, II. kl — średnio opasione, III. — mało opasione. Chudźce, braki.

B y c z k i: extra — wybitnie opasione, I kl. dobrze opasione, II. kl — średnio opasione, III. — mało opasione. Chudźce, braki.

M ł o d z i e ż (bukaty): I. kl — dobrze odżywione, II. kl. — średnio odżywione, III. kl. mało odżywione Chudźce, braki.

C i e l ę t a: extra — wybitnie umięśnione, I kl. — dobrze umięśnione, II. kl. — średnio umięśnione, III. kl. — mało umięśnione. Chudźce, braki.

Wytyczne do klasyfikacji zwierząt rzeźnych, będących przedmiotem obrotów handlowych

Dotyczą: jałówek i wolców, krów, wołów, buhajów, byczków, młodzieży (bukatów) i cieląt.

J a ł ó w k i i w o l c e:

Jałówki — sztuki żeńskie, które nie posiadały jeszcze potomstwa.

Wolce — sztuki męskie, kastrowane, nie oprzęgane.

Extra — wybitnie opasione, wybitnie umięśnione.

Grzbiet szeroki, bardzo dobrze obłożony mięsem. Na kościach siedzeniowych bardzo gruba warstwa jędrnego tłuszczu. Kości biodrowe silnie obłożone tłuszczem. Moszna wolców całkowicie wypełniona tłuszczem, wrośnięta bardzo mało widoczna, trudna do uchwycenia ręką. W pachwinie b. gruba warstwa tłuszczu. Mostek silnie obłożony tłuszczem, zupełnie nie wyczuwalny, po obydwu stronach mostka zwisające zwały tłuszczu w okolicy łopatki, w części przedniej (na „piórze gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 60%, dla typu niemięsnego pow. 57%

Kl. I — dobrze opasione, dobrze umięśnione.

Grzbiet dobrze obłożony mięsem. Na kościach siedzeniowych gruba warstka tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz wyraźnie wyczuwalny Moszna wolców całkowicie wypełniona tłuszczem, wrośnięta, mało widoczna, trudna do uchwycenia ręką. W pachwinie b. gruba warstwa tłuszczu. Mostek obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej, (na „piórze") wyczuwalna warstwa tłuszczu.

Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 55%, dla typu niemięsnego powyżej 52%.

Kl. II. — Średnio opasiona, średnio umięśniona.

Grzbiet obłożony mięsem Na kościach siedzeniowych cieńka warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz nieznacznie wyczuwalny. Moszna u wolców częściowo wypełniona tłuszczem, widoczna i łatwa do uchwycenia ręką. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek z trudem wyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") warstwa tłuszczu słabo wyczuwalna. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 50%; dla typu niemięsnego powyżej 45%.

Kl III. — mało opasione, mało umięśnione.

Grzbiet słabo obłożony miesem, na kościach siedzeniowych bardzo nieznaczna warstwa tłuszczu Moszna u wolców niewypełniona tłuszczem, zupełnie widoczna, zwisająca W pachwinie bardzo nieznaczna warstwa tłuszczu, styk skór pachwinowych wyraźnie wyczuwalny Mostek bardzo łatwo wyczuwalny. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 45%, dla typu niemięsnego powyżej 38%.

K r o w y: — sztuki żeńskie które miały potomstwo.

Extra — wybitnie opasione, wybitnie umięśnione.

Na kościach siedzeniowych bardzo gruba warstwa jędrnego tłuszczu Kości biodrowe silnie obłożone tłuszczem. W pachwinie bardzo gruba warstwa tłuszczu. Mostek silnie obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny, po obydwu stronach mostka zwisające zwały tłuszczu. W okolicy łopatki w części przedniej

(na „piórze") gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 53% dla typu niemięsnego powyżej 55%.

I. kl. — Dobrze opasione, dobrze umięśnione.

Na kościach siedzeniowych gruba warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz wyraźnie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek obłożony tłuszczem zupełnie niewyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 53%, dla typu niemięsnego powyżej 50%.

II. kl. — Średnio opasione, średnio umięśnione.

Na kościach siedzeniowych cieńka warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz nieznacznie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek z trudem wyczuwalny. W okolicy łopatki części przedniej (na „piórze") warstwa tłuszczu słabo wyczuwalna. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 48%, dla typu niemięsnego powyżej 43%.

III. kl. Mało opasione, mało umięśnione.

Na kościach siedzeniowych bardzo nieznaczna warstwa tłuszczu. W pachwinie nieznaczna warstwa tłuszczu, styk skór pachwinowych wyraźnie wyczuwalny. Mostek łatwo wyczuwalny. Przypuszczalna wydajnosć poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 43%, dla typu niemięsnego powyżej 36%.

Woły — Sztuki męskie, kastrowane i używane do pracy (oprzęgane).

Extra — wybitnie opasione, wybitnie umięśnione

Na kościach siedzeniowych bardzo gruba warstwa jędrnego tłuszczu. Kości biodrowe silnie obłożone tłuszczem. W pachwinie bardzo gruba warstwa tłuszczu. Mostek silnie obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny, po obydwu stronach zwisające zwały tłuszczu. Moszna całkowicie wypełniona tłuszczem, wrośnięta, bardzo mało widoczna, trudna do uchwycenia ręką. W okolicy łopatki części przedniej (na „piórze") gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 60%, dla typu niemięsnego powyżej 56%.

I. kl. — Dobrze opasione, dobrze umięśnione.

Na kościach siedzeniowych gruba warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz wyraźnie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny. Moszna wypełniona tłuszczem, wrośnięta, niewidoczna, trudna do uchwycenia ręką. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 57%, dla typu niemięsnego powyżej 53%.

II. kl. — Średnio opasione, średnio umięśnione.

Na kościach siedzeniowych cieńka warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz nieznacznie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek z trudem wyczuwalny. Moszna częściowo wypełniona tłuszczem, widoczna i łatwa do uchwycenia ręką. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") warstwa tłuszczu słabo wyczuwalna. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsneego powyżej 52%, dla typu niemięsnego powyżej 47%.

III. kl. — Mało opasione, mało umięśnione.

Na kościach siedzeniowych bardzo nieznaczna warstwa tłuszczu. W pachwinie nieznaczna warstwa tłuszczu, styk skór pachwinowych wyraźnie wyczuwalny. Mostek łatwo wyczuwalny. Moszna niewypełniona tłuszczem, zupełnie widoczna, zwisająca. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 47%, dla typu niemięsnego powyżej 40%.

Buhaje — Sztuki męskie, używane do rozpłodów, posiadające przynajmniej wykształconą zupełnie 1 parę zębów siecznych (cęgi).

Extra — wybitnie opasione, wybitnie umięśnione.

Na kościach siedzeniowych bardzo gruba warstwa jędrnego tłuszczu. Kości biodrowe silnie obłożone tłuszczem. W pachwinie b. gruba warstwa tłuszczu. Mostek silnie obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny, po obydwu stronach mostka zwisające zwały tłuszczu. W okolicy łopatki części przedniej (na „piórze") gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 60%, dla typu niemięsnego powyżej 56%.

I. kl. — Dobrze opasione, dobrze umięśnione.

Na kościach siedzeniowych gruba warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz wyraźnie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek obłożony tłuszczem, zupełnie wyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 57%, dla typu niemięsnego powyżej 53%.

II. kl. Średnio opasione, średnio umięśnione. Na kościach siedzeniowych cieńka warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz nieznacznie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek z trudem wyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") warstwa tłuszczu słabo wyczuwalna. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 52%, dla typu niemięsnego powyżej 47%

III. kl. — Mało opasione. Mało umięśnione. Na kościach siedzeniowych bardzo nieznaczna warstwa tłuszczu. W pachwinie nieznaczna warstwa tłuszczu, styk skór pachwinowych wyraźnie wyczuwalny. Mostek łatwo wyczuwalny. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 47%, dla typu niemięsnego powyżej 40%.

Byczki — Sztuki męskie o wadze żywej powyżej 200 kg do wieku kiedy zaczynają się już ukazywać dwa przednie zęby stałe (cęgi). Extra — wybitnie opasione. Extra — wybitnie umięśnione. Na kościach siedzeniowych b. gruba warstwa jędrnego tłuszczu. Kości biodrowe silnie obłożone tłuszczem. W pachwinie b. gruba warstwa tłuszczu. Mostek b. silnie obłożony tłuszczem, zupełnie niewyczuwalny. Po obydwu stronach mostka zwisające zwały tłuszczu. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") gruba wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 58%, dla typu niemięsnego powyżej 55%.

I. kl — Dobrze opasione. Dobrze umięśnione. Na kościach siedzeniowych gruba warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz wyraźnie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek obłożony tłuszczem zupełnie niewyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") wyczuwalna warstwa tłuszczu. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 53%, dla typu niemięsnego powyżej 50%.

II. kl — Średnio opasione. Średnio umięśnione. Na kościach siedzeniowych cieńka warstwa tłuszczu. Na kościach biodrowych tłuszcz nieznacznie wyczuwalny. W pachwinie gruba warstwa tłuszczu. Mostek z trudem wyczuwalny. W okolicy łopatki w części przedniej (na „piórze") warstwa tłuszczu słabo wyczuwalna. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 48%, dla typu niemięsnego powyżej 43%.

III. kl. — Mało opasione. Mało umięśnione. Na kościach siedzeniowych b. nieznaczna warstwa tłuszczu. W pachwinie nieznaczna warstwa tłuszczu, styk skór pachwinowych wyraźnie wyczuwalny. Mostek łatwo wyczuwalny. Przypuszczalna wydajność poubojowa (tusza) dla typu mięsnego powyżej 45%, dla typu niemięsnego powyżej 36%.

Młodzież (Bukaty) — sztuki obojga płci nieprzeznaczone do dalszego chowu, żywione bez mleka, posiadające jszcze wszystkie zęby mleczne o wadze żywej do 200 kg.

I. kl — Dobrze odżywione, dobrze umięśnione.

II kl. — Średnio odżywione, średnio umięśnione.

III kl — Mało odżywione, mało umięśnione.

Cielęta — Sztuki obojga płci, żywione wyłącznie mlekiem.

Extra — Wybitnie umięśnione, bardzo dobrze odżywione.

I. kl. — Dobrze umięśnione, dobrze odżywione.

II. kl. — Średnio umięśnione, średnio odżywione.

III. kl. — Mało umięśnione, mało odżywione.

Chudźce — Bydło, które nie odpowiada warunkom wymienionym w klasie III

Braki — Sztuki chore lub bardzo wychudzone, albo z wadami wyraźnie obniżającymi wartość mięsa, dopuszczalne do uboju przez nadzór weterynaryjny.

Uwaga 1. Ze względu na to, że istniejące u nas bydło typu mięsnego (wschodnio-pruskie poznańskie, symentalery, czerwone polskie ciężkie i średnie) oraz ich krzyżówki o lepszej budowie i lepszej wydajności mięsa niż bydła inne, nie mięsne podział na te dwa typy konieczny jest przy klasyfikacji.

Uwaga 2. Podane w wytycznych do klasyfikacji bydła cechy charakterystyczne dla określenia stopnia opasienia i wydajności poubojowej zależne są od okresu podaży (podaż oborowa lub pastwiskowa).

*

Departament Obrotu Artykułami Rolnymi
Ministerstwo Przemysłu i Handlu
L. dz. AR V-19-80

**Klasyfikacja mięsa w sprzedaży hurtowej.**

Dotyczy: **mięsa wołowego w półtuszach, cielęciny, baraniny w tuszach. Półtusze jałówek i wolców.**

Klasa extra — Umięśnienie wybitne. Kolor mięsa jasnomalinowy. Mięso pokryte na całej zewnętrznej powierzchni jasnym tłuszczem. Nerka obłożona łojem. Kości kończyn krótkie i cieńkie. Zawartość kości do 16%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Kolor mięsa malinowy. Mięso częściowo pokryte jasnym tłuszczem. Większe skupienie tłuszczu pod łopatką („pióro"). Zawartość kości do 18%.

Klasa II-ga — Umięśnienie średnie. Kolor mięsa malinowy. Słabe skupienie tłuszczu na „piórze" Zawartość kości do 23%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kolor mięsa ciemny Na „piórze" tłuszczu brak. Zawartość kości ponad 23%.

Półtusze krów:

Klasa extra — Umięśnienie wybitne. Kolor mięsa jasnoczerwony. Mięso pokryte na całej powierzchni jasnożółtym tłuszczem. Łój nerkowy powyżej 10%. Zawartość kości do 18%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Kolor mięsa żywej czerwieni. Mięso pokryte tłuszczem koloru żółtawego. Łój nerkowy powyżej 6%. Zawartość kości do 23%.

Klasa II-ga — Umięśnienie średnie. Kolor mięsa czerwony. Mięso niecałkowicie pokryte tłuszczem Większe skupienie tłuszczu koloru żółtawego w okolicy „pióra". Łój nerkowy poniżej 6% Zawartość kości do 28%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Brak pokrycia tłuszczem. Zawartość kości powyżej 28%.

Półtusze wołów:

Klasa extra — Umięśnienie wybitne Kolor mięsa czerwony, żywy błyszczący. Mięso bardzo silnie przerośnięte tłuszczem W przekroju wyraźnie „marmurkowate". Mięso obłożone tłuszczem na zewnętrznej powierzchni. Łój nerkowy powyżej 6%. Zawartość kości do 25%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Kolor mięsa czerwony — ciemny matowy. Mięso silnie przerośnięte tłuszczem w przekroju „marmurkowate". Mięso na zewnętrznej powierzchni średnio obłożone tłuszcze. Większe skupienia tłuszczu na „piórze". Łój nerkowy powyżej 3%. Zawartość kości do 28%.

Klasa II-ga — Umięśnienie średnie. Mięso przerośnięte tłuszczem, w przekroju słabo „marmurkowate". Mięso na zewnętrznej powierzchni słabo obłożone tłuszczem. Łój nerkowy poniżej 3%. Zawartość kości do 30%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kolor mięsa czerwonofioletowy. Zewnętrzna powierzchnia mięsa nie obłożona tłuszczem. Zawartość kości powyżej 30%.

Półtusze buhajów:

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Kolor mięsa czerwony. Zawartość kości do 20%.

Klasa extra — Wybitne umięśnienie, mięśnie silnie wysklepione. Kolor mięsa czerwony, matowy. Zawartość kości do 16%.

Klasa II-ga — Umięśnienie średnie. Kolor mięsa czerwony. Zawartość kości do 25%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kolor mięsa ciemnoczerwony. Zawartość kości powyżej 25%.

Półtusze młodzieży:

byczki i jałówki (bukacina)

Klasa extra* — Wybitnie umięśnione. Kolor mięsa jasnoczerwony. Zawartość kości do 18%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Kolor mięsa różowy —jasnoczerwony dla byczków. Zawartość kości do 22%.

Klasa II-ga Umięśnienie średnie. Kolor mięsa ciemnoróżowy, czerwony dla byczków. Zawartość kości do 28%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kolor mięsa ciemnoróżowy, czerwony dla byczków. Zawartość kości powyżej 28%.

*) Uwaga: Klasa extra dotyczy jedynie byczków.

Tusza cieląt:

Klasa extra — Wybitne umięśnienie. Kolor mięsa bladoróżowy. Łój nerkowy biały. Zawartość kości do 18%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne Kolor mięsa jasnoróżowy. Łój nerkowy różowy — żółty. Zawartość kości do 25%.

Kllasa II-ga — Umięśnienie średnie. Kolor mięsa rożowy. Zawartość kości do 35%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kolor mięsa ciemnoróżowy. Zawartość kości powyżej 35%.

Tusza owiec:

Klasa extra — Wybitne przetłuszczenie tkanki mięsnej. Całkowite i grube obłożenie tuszy tłuszczem. Nerka niewidoczna obłożona łojem. Zawartość kości do 10%. Kolor tłuszczu biały.

Klasa I-sza — Silne przetłuszczenie tkanki mięsnej. Całkowite obłożenie tuszy tłuszczem. Nerka niewidoczna, obłożona łojem. Zawartość kości do 15%. Kolor tłuszczu biały.

Klasa II-ga — Średnie przetłuszczenie, pełne umięśnienie. Niecałkowite obłożenie tuszy tłuszczem. Nerka schowana w łoju Zawartość kości do 20%. Kolor tłuszczu biały.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Kości powyżej 20%.

Tusze jagniąt:

Klasa extra — Umięśnienie wybitne. Nerka schowana w łoju. Zawartość kości do 15%.

Klasa I-sza — Umięśnienie pełne. Zawartość kości do 18%.

Klasa II-ga — Umięśnienie średnie. Zawartość kości do 22%.

Klasa III-cia — Umięśnienie słabe. Zawartość kości powyżej 22%.

## 492

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 19 maja 1949 r., Nr AC. II. 2/11/49, dot. Instrukcji dla urzędników stanu cywilnego.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast Wydzielonych, Burmistrzów, Wójtów i Urzędników Stanu Cywilnego.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na Instrukcję dla urzędników stanu cywilnego, z dnia 21 stycznia 1949 r. ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej. Wskazówki zawarte w tej instrukcji należy bezzwłocznie wprowadzić w życie, a w szczególności:

1. Przechowywać księg stanu cywilnego, skorowidze i akta zbiorowe wyłącznie **w zamkniętych szafach** (nie na regałach), możliwie ogniotrwałych bez otworów na szyby, zaopatrzonych w mocne zamki. W szafach tych ma się znajdować wykaz ksiąg.

   Jeden klucz od szaf posiada urzędnik stanu cywilnego, a drugi posiada zastępca.

   W lokalu urzędu st. cyw. ma się znajdować **gaśnica** przeciwpożarowa (pkt. 11 instrukcji).

2. W lokalu urzędu stanu cywilnego na widocznym miejscu należy wywiesić następujące informacje:
   a) miejsce zamieszkania urzędnika stanu cywilnego i jego zastępcy, z zaznaczeniem, że do ich mieszkań prywatnych strony mogą się udawać w sprawach urzędowych tylko w przypadkach niecierpiących zwłoki (taką samą informację umieścić na drzwiach wiodących do lokalu urzędu stanu cywilnego) — pkt. 10 instrukcji,
   b) gdzie, przez kogo i w jakich godzinach są załatwiane poszczególne rodzaje spraw,
   c) taryfę opłat za czynności urzędów stanu cywilnego,
   d) jakie dokumenty należy składać przy sporządzeniu poszczególnych aktów stanu cywilnego — pkt. 12 instrukcji.

3. a) **Księgi stanu cywilnego** mogą być wyniesione poza lokal urzędowy jedynie na zarządzenie władzy nadzorczej lub sądu. Niedopuszczalne jest sporządzenie aktów małżeńskich w mieszkaniach osób zainteresowanych bez zarządzenia władzy nadzorczej lub sądu — pkt. 15 instrukcji,
   b) grzbiety ksiąg i ich okładki mają być zaopatrzone w odpowiedni napis — pkt. 20 instrukcji,
   c) księgi winny posiadać oprawę okładki w trzech odpowiednich kolorach zależnie od rodzaju księgi — pkt. 21 instrukcji.

4. **Miejsca wolne,** które pozostały po dokonaniu odnośnych wpisów w poszczególnych rubrykach aktów należy wypełnić linią ciągłą — pkt. 24 instrukcji.

5. **Dziennik,** przeznaczony do wpisywania korespondencji wchodzącej i wychodzącej, może być prowadzony tylko w większych urzędach stanu cywilnego — pkt. 30 instrukcji.

6. Na każdym dokumencie znajdującym się **w aktach zbiorowych należy wpisać** (w prawym narożniku górnym) wyraźnie **numer aktn** i ewtl. rocznik w księdze, do którego się odnosi ten dokument — pkt. 34 instrukcji.

7. **Pod podpisem** urzędnika stanu cywilnego lub jego zastępcy winna być zawsze odciśnięta **pieczątka** z imieniem i nazwiskiem podpisującego — pkt. 44 instrukcji.

8. Urzędnik stanu cywilnego winien zawsze czuwać nad swą **właściwością.** Dotyczy to zwłaszcza postanowień sądowych. Nie należy w żadnym wypadku wpisywać do ksiąg postanowienia sądu o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego sporządzonego za granicą, gdyż do wpisywania takich postanowień właściwy jest jedynie Urzędnik Stanu Cywilnego w Łodzi — Obwód I — pkt. 44 instrukcji.

9. W przypadku **unieważnienia** w księdze strony (przez przekreślenie na krzyż) na której akt miał być sporządzony, przekreślenie to nie powoduje zmiany w numeracji kolejnej aktów — pkt. 54 instrukcji.

10. Wpisanie do ksiąg aktu stanu cywilnego obywateli polskich, sporządzonego **za granicą przed polskim nrzędnikiem**

**stanu cywilnego** nie wymaga zezwolenia władzy nadzorczej np. aktu sporządzonego przed osobą duchowną na terenach poza Bugiem przed 30. 1. 1946 r. — pkt. 56, 89 instrukcji.

11. Przy sporządzaniu aktu urodzenia dziecka, które **urodziło się nieżywe** lub zmarło przy porodzie — należy od zgłaszającego żądać karty zgonu tego dziecka — pkt. 61 instrukcji.

12. **Wzmianki dodatkowe** na marginesie **podpisuje** zasadniczo tylko i zaopatruje w datę urzędnik stanu cywilnego. Wyjątkowo tylko przy późniejszym nadaniu imienia dziecku oraz przy zmianie imienia dziecka, o ile zgłoszenia o urodzeniu dokonała osoba obca, wzmiankę dodatkową ma również podpisać osoba uprawniona do nadania lub zmiany imienia — pkt. 66 i pkt. 68 instrukcji.

13. Jeżeli zgłoszenie urodzenia lub zejścia dokonane jest przez osobę obcą, należy odnotować jej **dokładny adres** w odnośnej rubryce „miejsce zamieszkania" — pkt. 69 instrukcji.

14. **Postępowanie wyjaśniające** ma urzędnik stanu cywilnego przeprowadzić w przypadku:

1) wniosku o sporządzenie aktu urodzenia osoby urodzonej za granicą, jeżeli akt urodzenia nie jest tam (za granicą) zarejestrowany w urzędzie stanu cywilnego — pkt. 70 instrukcji,

2) spóźnionego (powyżej 3 miesięcy) zgłoszenia urodzenia — pkt. 73 instrukcji,

3) wniosku o sporządzenie aktu małżeństwa, jeżeli małżeństwo to zawarte za granicą, nie zostało tam zarejestrowane w urzędzie stanu cywilnego wzgl. zostało zawarte przed oficerem łącznikowym albo komendantem obozu — pkt. 88 instrukcji.

4) wniosku o wpisanie aktu małżeństwa religijnego zawartego w Niemczech wzgl. aktu rozwodu udzielonego w Z. S. R. R. — pkt. 89 instrukcji.

5) wniosku o sporządzenie aktu zejścia osoby zmarłej za granicą, jeżeli zgon nie został tam w urzędzie stanu cywilnego zarejestrowany — pkt. 95 instrukcji.

6) zgłoszenia zgonu, jeżeli zwłoki zostały uprzednio już pochowane — pkt. 96 instrukcji.

Postępowanie wyjaśniające polega na przesłuchaniu stron i świadków na okoliczność:

1) ustalenia przyczyny niezgłoszenia urodzenia lub zgonu,

2) czy podane daty faktów, które mają być zarejestrowane odpowiadają rzeczywistości.

15. Należy zawsze zbadać kwestię **obywatelstwa** osoby, której akt dotyczy — pkt. 70, 77, 95 instrukcji.

16. Podania stron w sprawach wymienionych wyżej pod pozycją 14 mają być przez stronę przesyłane władzy nadzorczej za pośrednictwem urzędu stanu cywilnego, a nie bezpośrednio. Urzędnik stanu cywilnego winien w piśmie przewodnim podać swój uzasadniony **wniosek** co do uwzględnienia podania przez władzę nadzorczą lub odmowy — pkt. 70, 73 instrukcji.

17. **Uprawnienie** dziecka zostało wyczerpująco omówione w punkcie 71, 72 instrukcji. Jeżeli akt urodzenia dziecka uprawnionego sporządzony jest za granicą np. w Niemczech, urzędnik st. cyw. winien spisane z rodzicami dziecka odpowiednie oświadczenie np., że to jest ich wspólne dziecko, wraz z aktem małżeństwa przesłać drogą służbową do polskiej placówki konsularnej za granicą w celu wpisania w odnośnym urzędzie st. cyw. wzmianki dodatkowej o uprawnieniu.

Jeżeli rodzice są w posiadaniu pochodzącego z zagranicy aktu urodzenia dziecka pozamałżeńskiego to akt ten może być, na ich wniosek i za zezwoleniem okr. władzy nadzorczej, wpisany do ksiąg st. cyw. w kraju w sposób podany w pkt. 89, 97 instrukcji a następnie może być na marginesie tego wpisu dokonana wzmianka o uprawnieniu.

18. O sporządzonym **akcie uznania** dziecka pozamałżeńskiego, urzędnik stanu cywilnego jest obowiązany zawiadomić jego matkę — pkt. 74 instrukcji.

19. Przy zawarciu **małżeństwa:**

a) nie należy sporządzać żadnych t. zw. protokołów przedślubnych lecz od razu przystąpić do wpisu w księdze małżeństw tak jak przy urodzeniu i zejściu. Przed tym należy oczywiście sprawdzić czy istnieją ustawowe wymogi do zawarcia małżeństwa, spisać protokolarne oświadczenie najpierw z przyszłymi małżonkami o braku przeszkód, a następnie ze świadkami (wzór Nr 23),

b) odpisy aktów urodzenia mają być **złożone** urzędnikowi stanu cywilnego, a nie tylko przedstawione — pkt. 77—82 instrukcji.

20. **O książeczkach stanu cywilnego** mówi pkt. 90 instrukcji. Należy tu nadmienić, że jeżeli akt małżeństwa nie nadaje się do wpisania do książeczki np. jeżeli małżeństwo zawarto przed 1. 1. 46 r. a więc treść aktu nie pokrywa się z rubrykami w książeczce, należy odpis aktu małżeństwa wkleić do książeczki.

W dawnych niemieckich książeczkach stanu cywilnego wpisy mogą być dokonywane jedynie na obecnie obowiązujących wzorach i tylko w języku polskim.

21. Przy sporządzaniu aktu zejścia należy także sporządzić i złożyć do akt zbiorowych odpowiednią notatkę zawierającą wyciąg karty zgonu — pkt. 93 instrukcji.

22. Należy sporządzać doniesienia karne w razie zgłoszenia urodzenia po upływie 14 dni i zgonu po upływie 24 godzin; odpis doniesienia karnego należy przechowywać w aktach zbiorowych — pkt. 126 instrukcji.

23. W związku z pobieranymi opłatami należy prowadzić:

1) dziennik przychodu opłat,

2) rejestr opłat podlegających ściągnięciu (np. za wzmianki dodatkowe na marginesie).

W sprawie ewentl. dalszego stosowania znaczków opłat adm. zamiast dziennika przychodu opłat, Urząd Wojewódzki zwróci się do Ministerstwa o wyjaśnienie.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę, że ukazał się zeszyt Nr 9a „Przepisów" z zakresu prawa admin." zawierający drugą część prawa o aktach stanu cywilnego i przepisów związkowych. Zeszyt ten winien posiadać każdy urzędnik stanu cyw do podręcznego użytku.

W sprawie **legalizacji podpisów urzędników stanu cywilnego** Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśniło, że do takiej legalizacji powołana jest okręgowa władza nadzorcza (Urząd Wojewódzki), a nie władza administracji ogólnej I instancji. Wobec tego, zechcą Obywatele Starostowie — Prezydenci Miast — zaniechać legalizowania podpisów urzędników stanu cywilnego i jedynie ograniczyć się do stwierdzenia w piśmie przewodnim do Urzędu Wojewódzkiego autentyczności podpisu urzędnika stanu cywilnego umieszczonego na załączonym do tego pisma dokumencie z wymienieniem imienia i nazwiska urzędnika stanu cywilnego.

Za Wojewodę: Mgr T. Kwaśniewski, Naczelnik Wydziału.

## 493

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 25 maja 1949 r. Nr H. II/5-28/670/49 Ok/Wo. dot. opłat za wytłaczanie oleju w zakładach olejarskich.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Wojew. Poznańskiego (łącznie z Ziemią Lubuską)

Na podstawie § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 listopada 1948 r. (Monitor Polski z dnia 23. 11. 48 r część „A" Nr A-79, poz. 705) w sprawie ogłoszenia wykazów niektórych artykułów, na które będą ustalone ceny, bądź dopuszczalne wysokości zysku brutto, Urząd Wojewódzki komunikuje, że Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Biuro Cen) pismem z dnia 17 maja 1949 r. L. dz c-IV-A-23, zatwierdziło opłaty za wytłaczanie oleju z nasion oleistych powierzonych na przerób przy zastosowaniu, wydajności ustalonej w zarządzeniu Min. Aprowizacji i Handlu i Min. Przemysłu i Handlu z dnia 10. 1. 46 r. (Dz. Urz. Min. Aprowizacji i Handlu Nr 3) jak następuje:

1. Za wytłoczenie: 100,— kg rzepaku i rzepiku zł 1.100,— (jedentysiącsto złotych).

2 Za wytłoczenie: 100,— kg siemienia lnianego, lninki, maku, gorczycy, siemienia konopnego, soi, orzeszków ziemnych i ziarn palmowych zł 1.300,— (jedentysiąctrzysta złotych).

Opłaty wyżej ustalone wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 1949 roku.

Powyższe należy natychmiast podać zakładom olejarskim do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: Dr Dembowski, Naczelnik Wydziału

494

## BIULETYN URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

**z dnia 17 maja 1949 r. Nr Wet. II/4-e-12/49 dot. zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie wojew. poznańskiego za czas od 16—30 kwietnia 1949 r.**

| L. p. | Nazwa choroby | Powiat | Ilość miejscowości / zagród zapowietrzonych | | zwierząt chorych |
|---|---|---|---|---|---|
| 1 | Nosacizna koni | Kępno | 3 | 3 | — |
| | | Ostrów | 1 | 1 | — |
| | | Środa | 5 | 5 | — |
| | Razem: | 3 | 9 | 9 | — |
| 2 | Zaraza stadnicza | Ostrów | 1 | 1 | 1 |
| | | Słubice | — (1) | — (1) | — (1) |
| | Razem: | 1 | 1 (1) | 1 (1) | 1 (1) |
| 3 | Otręt bydła | Piła | 1 (1) | 1 (1) | 1 (1) |
| 4 | Świerzb | Gostyń | 5 | 5 | 5 |
| | | Jarocin | 1 (1) | 1 (1) | 2 (2) |
| | | Koło | 1 (1) | 1 (1) | 1 (1) |
| | | Krotoszyn | 1 | 1 | 3 |
| | | Poznań m. | 2 | 2 | 2 |
| | | Poznań pow. | 1 | 1 | 1 |
| | | Turek | 6 | 7 | 7 |
| | | Wągrowiec | 1 | 1 | 4 |
| | Razem: | 8 | 18 (2) | 19 (2) | 25 (3) |
| 5 | Świerzb owiec | Jarocin | 2 | 2 | 27 |
| | | Międzychód | 1 | 2 | 6 |
| | Razem: | 2 | 3 | 4 | 33 |
| 6 | Wścieklizna psów i kotów | Chodzież | 1 (2) | 1 (2) | — (2) |
| | | Gniezno | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Kępno | — (2) | — (1) | — (2) |
| | | Konin | 1 (2) | 4 (2) | — (2) |
| | | Kościan | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Krosno N/O. | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | | Krotoszyn | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Mogilno | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | | Oborniki | — (1) | — (1) | — (2) |
| | | Piła | — (2) | — (2) | — (2) |
| | | Poznań m. | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Poznań pow. | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | | Środa | 7 (7) | 7 (7) | — (7) |
| | | Strzelce Kraj. | — (2) | — (2) | — (2) |
| | | Szamotuły | — (1) | — (3) | — (3) |
| | | Turek | — (2) | — (2) | — (2) |
| | | Wągrowiec | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Września | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | Razem: | 7 | 16 (30) | 16 (31) | — (33) |
| 7 | Wścieklizna bydła rogatego | Chodzież | 9 | 9 | — |
| | | Czarnków | 1 (2) | 1 (2) | — (2) |
| | | Gniezno | 6 (1) | 7 (1) | — (1) |
| | | Konin | 2 | 2 | — |
| | | Kościan | 1 | 1 | — |
| | | Międzychód | 1 | 1 | — |
| | | Mogilno | 2 | 2 | — |
| | | Oborniki | 1 | 1 | — |
| | | Piła | 1 | 1 | — |
| | | Poznań pow. | 5 | 5 | — |
| | | Szamotuły | 1 | 1 | — |
| | | Turek | 2 | 2 | — (1) |
| | | Wągrowiec | 2 (1) | 2 (1) | — |
| | | Września | 4 | 4 | — |
| | | Żnin | 5 | 6 | — |
| | Razem: | 15 | 43 (4) | 45 (4) | — (4) |

| L. p. | Nazwa choroby | Powiat | Ilość miejscowości | zagród zapowietrzonych | zwierząt chorych |
|---|---|---|---|---|---|
| 8 | Pomór świń | Gniezno | 1 (1) | 1 (1) | — (10) |
| | | Koło | 1 (1) | 1 (1) | — (2) |
| | | Konin | 3 (1) | 4 (1) | — (1) |
| | | Mogilno | 1 (1) | 1 (1) | — (2) |
| | | Piła | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | | Poznań m. | 2 | 2 | — |
| | | Poznań pow. | 1 | 1 | — |
| | | Rawicz | 2 | 2 | — |
| | | Słubice | 3 (1) | 6 (3) | — (8) |
| | | Śrem | 1 | 1 | — |
| | | Sulęcin | 1 | 1 | — |
| | | Szamotuły | 1 (1) | 1 (1) | — (5) |
| | | Turek | 1 | 1 | — |
| | | Zielona Góra | | 1 | — |
| | Razem: | 14 | 20 (7) | 24 (9) | — (29) |
| 9 | Różyca | Czarnków | — (2) | — (2) | — (4) |
| | | Gniezno | — (3) | — (4) | — (4) |
| | | Gorzów | 2 (13) | 2 (15) | 2 (25) |
| | | Gostyń | 3 (3) | 3 (3) | 3 (3) |
| | | Gubin | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Jarocin | 7 (26) | 9 (28) | 10 (33) |
| | | Kalisz | — (1) | — (1) | — (2) |
| | | Kępno | 1 (13) | 2 (19) | — (30) |
| | | Koło | — (2) | — (3) | — (3) |
| | | Konin | — (13) | — (5) | — (18) |
| | | Krosno N/O. | — (4) | — (4) | — (6) |
| | | Krotoszyn | — (3) | — (4) | — (7) |
| | | Międzychód | 3 (5) | 3 (6) | 1 (10) |
| | | Mogilno | — (5) | — (5) | — (6) |
| | | Nowy Tomyśl | — (1) | — (2) | — (3) |
| | | Oborniki | — (7) | — (11) | — (22) |
| | | Ostrów | — (10) | — (13) | — (18) |
| | | Piła | — (3) | — (3) | — (5) |
| | | Poznań m. | — (4) | — (4) | — (4) |
| | | Poznań pow. | 1 (4) | 1 (4) | 2 (7) |
| | | Rawicz | 1 (7) | 1 (7) | 3 (20) |
| | | Słubice | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Śrem | — (7) | — (7) | — (13) |
| | | Środa | — (10) | — (10) | — (15) |
| | | Strzelce Kraj. | 1 (3) | 1 (3) | 2 (6) |
| | | Sulęcin | 4 (3) | 4 (5) | 6 (7) |
| | | Turek | 2 (16) | 2 (16) | 2 (25) |
| | | Wągrowiec | — (5) | — (18) | — (42) |
| | | Wolsztyn | — (2) | — (2) | — (4) |
| | | Września | — (12) | — (12) | — (21) |
| | | Wschowa | — (1) | — (1) | — (1) |
| | | Zielona Góra | 1 (3) | 2 (4) | 2 (4) |
| | | Żnin | — (1) | — (1) | — (1) |
| | Razem: | 11 | 26 (194) | 30 (234) | 33 (371) |
| 10 | Cholera drobiu | Poznań pow. | 1 | 1 | — |
| 11 | Pomór kur | Gostyń | 3 (3) | 7 (7) | — (67) |
| | | Konin | 2 (2) | 2 (2) | — (3) |
| | | Międzychód | 2 (2) | 3 (3) | 16 (35) |
| | | Ostrów | 1 | 10 | — |
| | | Poznań m. | — (1) | — (1) | — (54) |
| | | Poznań pow. | 1 (1) | 1 (1) | — (3) |
| | | Skwierzyna | 1 | 11 | — (2) |
| | | Szamotuły | 1 | 1 | — |
| | | Wolsztyn | — (1) | — (7) | — (82) |
| | Razem: | 7 | 11 (10) | 35 (21) | 16 (246) |
| 12 | Niedokrwistość zakaźna | Międzychód | 1 | 1 | — |
| 13 | Zgnilec złośliwy pszczół | Czarnków | 2 | 4 | 5 |
| | | Gorzów | 1 | 1 | — |
| | | Ostrów | 1 (1) | 1 (1) | — (—) |
| | | Poznań pow. | 5 | 5 | — |
| | | Środa | 1 | 1 | 1 |
| | | Szamotuły | 9 | 21 | 117 |
| | | Wągrowiec | 1 (1) | 1 (1) | — (1) |
| | | Wschowa | 1 | 1 | 1 |
| | Razem: | 8 | 21 (2) | 35 (2) | 124 (1) |

| L. p | Nazwa choroby | Powiat | Ilość miejscowości/zagród zapowietrzonych | | zwierząt chorych |
|---|---|---|---|---|---|
| 14 | Zgnilec łagodny pszczół | Czarnków | 10 | 28 | 36 |
| | | Poznań pow. | 9 | 12 | — |
| | | Strzelce Kraj. | 4 | 5 | 4 |
| | | Szamotuły | 5 | 6 | 6 |
| | | Razem: 4 | 28 | 51 | 46 |

Uwaga: W nawiasach uwzględniono wypadki nowoprzybyłe.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału Wet.

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## OGŁOSZENIE ZARZ. MIEJSKIEGO W JANOWCU WLKP. z dnia 11 maja 1949 r. dot. statutów o podatkach komunalnych.

### Statut o podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa w Janowcu Wlkp. na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) uchwałą Nr 3/49 powziętą na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Janowiec Wlkp. podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy, utrzymywane na obszarze miasta Janowca Wlkp.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę,

5 psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy, śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego.

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy, łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego po jednym na każde gospodarstwo,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu czasowo przebywających osób na obszarze miasta Janowca Wlkp. nie dłużej jednak, niż przez miesiąc, od dnia przybycia lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi

§ 4. 1. obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa zł 1.000,—
b) od drugiego psa zł 2.000,—
c) od każdego dalszego psa zł 5.000,—
d) od każdego psa luksusowego zł 5.000,—
e) od każdego rasowego psa myśliwskiego zł 500,— pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w porozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9 Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Janowcu Wlkp.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 roku.

Janowiec Wlkp., dnia 29 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, Kostrzewa, Fabiś, Goliwąs, St. Ertmann.

Janowiec Wlkp., dnia 31 stycznia 1949 r.

Za Miejską Radę Narodową: Zembaty, Olszewska, L Małecki.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w dniu 3 marca 1949 r. Nr P. R. N. 24/32/49 podaje się do publicznej wiadomości.

Janowiec Wlkp., dnia 27 kwietnia 1949 r.

Chyliński, Burmistrz.

### Statut o podatku hotelowym.

Miejska Rada Narodowa w Janowcu Wlkp. na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 4/49 powzięta na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r. zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej w Janowcu Wlkp. podatek hotelowy.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają lokale lub ich części w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego, prowadzonych na terenie miasta Janowca Wlkp.

2 Przez „przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego" — nazywane w dalszych paragrafach „przedsiębiorstwami" rozumie się hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, gospody i domy zajezdne, prowadzone zawodowo i obliczone na zysk.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach, zajmujących lokale lub ich części w przedsiębiorstwach, wymienionych w § 1.

§ 3. 1. Od podatku są wolni:

1. posłowie do Sejmu,

2. wojskowi w służbie czynnej, pracownicy państwowi i związków samorządu terytorialnego, przebywający w delegacji służbowej,

3. pod warunkiem wzajemności — osoby korzystające w myśl prawa międzynarodowego, z prawa zakrajowości, konsulowie, urzędnicy konsularni, nie będący obywatelami Rzeczypospolitej,

4. właściciele i personel przedsiębiorstw oraz zamieszkujący z nimi członkowie rodziny, jeżeli zajmują lokale we własnych przedsiębiorstwach, lub w przedsiębiorstwach w których pracują,

5. osoby delegowane na zjazdy organizacyj społecznych i politycznych,

6. uczestnicy wycieczek kierowanych przez przewodników a organizowanych przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, związki zawodowe, partie polityczne, osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 1 i 3 korzystają ze zwolnienia od podatku po okazaniu zarządowi przedsiębiorstwa legitymacji służbowej a osoby wymienione w ust. 1 pkt 2 — nadto delegacji służbowej. Zarząd przedsiębiorstwa wpisuje do księgi najmu pokoi nazwę wystawcy, numer legitymacji oraz datę i numer delegacji.

3. Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 5 i 6 korzystają ze zwolnienia wyłącznie na podstawie pisemnej decyzji wydanej przez Wydział Powiatowy — Zarząd Miejski.

§ 4. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia, kończy się z chwilą zwolnienia lokalu

§ 5. Podstawę opodatkowania stanowi czynsz należny za najem lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli; pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń połączonych z najmem lokalu lub jego części. Nie stanowi podstawy opodatkowania należność za wyżywienie oraz koszty wyłożone za najemcę, jak zwrot opłaty za międzymiastowe rozmowy telefoniczne itp. jeżeli koszty te nie są wliczone w ogólną sumę czynszu: należną za najem lokalu lub jego części.

§ 6. Podatek stanowi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatek płatny jest wraz z należnością za korzystanie z usługi przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Do obliczania i pobierania od podatnika podatku oraz do wpłacenia go na rachunek Zarządu Miejskiego, obowiązany jest zarząd przedsiębiorstwa, który jest płatnikiem w zrozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Płatnik nie odpowiada za zaniechanie obowiązku obliczania i pobierania podatku od podatnika w przypadku stwierdzonej protokołem organu porządku publicznego odmowy zapłaty podatku przez podatnika.

§ 9. 1. Rachunki za czynsz należny za najem lokalu lub jego części mogą być wystawiane tylko na blankietach wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Zarząd Miejski.

2. Na rachunku należy uwidocznić obok czynszu należnego za najem także kwotę podatku.

3. Rachunki wystawia się przez kalkę w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podatnik, drugi podlega przekazaniu Zarządowi Miejskiemu, trzeci zaś pozostaje w przedsiębiorstwie.

4. Drugie egzemplarze rachunków płatnik obowiązany jest dostarczyć Zarządowi Miejskiemu łącznie z wpłatą podatku

§ 10 Pobrane kwoty podatku płatnicy, obowiązani są wpłacać do Kasy Zarządu Miejskiego, jeżeli chodzi o kwoty pobrane w czasie od dnia 1 do 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca, w czasie od 8 do 14 — w dniu 15 danego miesiąca i w czasie od 22 do końca miesiąca — w dniu 1 miesiąca następnego.

§ 11. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173)

§ 12. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Janowcu Wkp.

§ 13. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Janowiec Wlkp., dnia 29 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, Kostrzewa, Gliwąs, Fabiś, Ertmann St.

Janowiec Wlkp., dnia 31 stycznia 1949 r.

Za Miejską Radę Narodową: Zembaty, Olszewska, L. Małecki

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Powiatowej Rady Nardowej w dniu 3 marca 1949 r. Nr P. R. N. 8a/5/49 podaje się do publicznej wiadomości.

Janowiec Wkp., dnia 27 kwietnia 1949 r.

Chyliński, Burmistrz.

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W WĄGROWCU
**z dnia 13 maja 1949 r. dot. statutu o podatku od kopalń na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu wągrowieckiego.**

Na podstawie art 33 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz 198 z roku 1947) oraz § 92 rozporządzenia Ministra Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dnia 20. 6. 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu wągrowieckiego podatek od kopalń

§ 1 Przedmiotem opodatkowania są złoża soli kamiennej i soli przemysłowych wydobyte z Kopalni Soli w Wapnie.

§ 2 Do uiszczenia podatku obowiązana jest Kopalnia Soli w Wapnie pod zarządem Polskiego Monopolu Solnego.

§ 3. Podstawą wymiaru podatku jest cena bądź wartość sprzedażna wydobytej soli nie zaś ilość faktycznie sprzedana.

§ 4. Wysokość podatku wynosi 1% ceny bądź wartości sprzedażnej soli po potrąceniu akcyzy bądź opłaty monopolowej.

§ 5. Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6. Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wysłanie do podatnika nakazu z wykazaniem kwoty podatkowej oraz podaniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych po uprzednim doniesieniu przez Kopalnię Soli o ilości wydobytej soli.

§ 7. Odwołania podlegają przepisom art. 2 ust. 2 dekretu o podatkach komunalnych w związku z art. 141 i 145 dekretu z dnia 16. 3. 1946 r o postępowaniu podatkowym (Dz U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 8. Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę na podstawie dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych z dnia 28. 1. 1947 r. (Dz. U. R P. Nr 21, poz. 84 i 85) i rozporządzenia Rady Ministrów z 24. 7. 1948 r (Dz. Ust Nr 38/277)

§ 9. Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karom przewidzianym w art. 148 dekretu z dnia 11. 4. 47 r. (Prawo karne Skarbowe) (Dz. U R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 10. Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Wągrowcu w sposób w danym powiecie przyjęty i obowiązuje aż do dnia odwołania.

Wągrowiec, dnia 11 czerwca 1948 r.

Starosta Powiatowy: w z. mgr S. Koplliner,
Zast Przewodn Wydz. Pow.
Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: Dr J. Bajerlein.

*

Nr S. Pod. 1b/3/49. Statut niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 29. 3. 1949 r. L. dz. W. R. N. 2641/49 Gł. podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: w z. Wł. Michalak,
Zast Przewodn Wydz. Pow

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W SZAMOTUŁACH
**z dnia 18 maja 1949 r. dot. statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.**

Powiatowa Rada Narodowa w Szamotułach na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40/47, poz. 198) uchwałą Nr 18/49 powziętą na posiedzeniu w dniu 10 lutego 1949 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w dniu 27 kwietnia 1949 r. L. dz. W. R. Nr 2206/49 — Gł. wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Szamotułach podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. 1 Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu szamotulskiego

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1, ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1, ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną

§ 4. 1 Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§1, ust. 1)

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1, ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powo-

dują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1, ust. 1, lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w zrozumieniu art 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Szamotułach.

§ 10 Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Treść powyższego statutu podaję do publicznej wiadomości.

Szamotuły, dnia 14 maja 1949 r.

Starosta Powiatowy: Ludwiczak. Przew. Wydz. Powiatowego.

### OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W PNIEWACH z dnia 14 maja 1949 r. dot. statutu o poborze opłat administracyjnych na rzecz gminy miejskiej w Pniewach.

Na podstawie postanowień art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych w brzmieniu ogłoszonym w Dz. U R. P. Nr 3, poz. 26 z 1946 r. a na zasadzie postanowień art 10 ust. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 o finansach komunalnych w brzmieniu ogłoszonym w Dz U. R. P. Nr 40, poz. 199 z roku 1947 łącznie z postanowieniem art. 9 dekretu z dnia 3 lutego 1947 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) Miejska Rada Narodowa uchwala na posiedzeniu w dniu 28 lipca 1948 r. statut o poborze opłat administracyjnych na rzecz gminy miejskiej P n i e w y za czynności i poświadczenia urzędowe organów samorządowych.

§ 1. Opłatom administracyjnym podlegają wszelkie podania wnoszone do organów samorządowych, (Prezydium Mijeskiej Rady Narodowej, Zarządu Miejskiego) załączniki do nich, a także dokumenty i poświadczenia wydane przez te organa, z wyjątkiem wymienionych w §§ 4 i 5 niniejszego statutu.

§ 2 Opłaty wynoszą:

A. P o d a n i a :

1. Od podań 50,— zł
2. Od podań w sprawie danin publicznych 30,— zł.

Tym samym opłatom podlegają podania wniesione ustnie do protokołu.

3. Załącznik do podania bez względu na to, czy jest nim oryginał czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę 5,— zł.

B. Ś w i a d e c t w a -w y p i s y, w y c i ą g i, z e z w o l e n i a.

1. Pokwitowania z przyjęcia podania 5,— zł.
2. Świadectwa wydawane przez organa sam. w każdym przypadku 50,— zł.
3. Wtóropisy (duplikaty) dokumentów publicznych sporządzone przez organa samorządowe, odpisy i wyciągi, sporządzone i poświadczone co do zgodności z oryginałem przez te urzędy od każdej pełnej lub zaczętej stronicy 20,— zł.
4. Poświadczenia przez organa samorządowe zgodności z pierwopisem, wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony) od każdej pełnej lub zaczętej stronicy 10,— zł
5. Poświadczenia własnoręczności podpisu od każdego po 10,— zł
6. Świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt 50,— zł.
7. Za zbadanie i orzeczenie sanitarno-policyjne wzgl budowl. 100,— zł.
8. Za wydzwonienie publiczne 100,— zł.
9. Za kartę rowerową 4,— zł.
10. Za dowód tożsamości konia 30,— zł.

§ 3. Jeżeli dwie lub więcej osób wniosło podania we własnym imieniu albo osoba, która wniosła podanie uczyniła w imieniu dwu lub więcej osób w charakterze ich prawnego zastępcy lub pełnomocnika, wtenczas opłata przypada tyle razy, ile osób wniosło podanie w imieniu własnym lub ile osób w których imieniu wniósł podanie prawny zastępca lub pełnomocnik. Opłata jednokrotna przypada tylko tyle, ile odnośne osoby zgłosiły żądanie w wypadku zawarte, jako właściciela, co do majątku lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule. Załączniki do podań określone w niniejszym podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

§ 4 Nie podlegają opłacie:

1. Podania, zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości udzielone w sprawach publicznych w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy, wnioski o wydanie świadectw, których posiadanie jest przez obowiązujące przepisy nakazane ze względów publicznych, w sprawach wyborów do Sejmu, do ciał reprezentacyjnych samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego, oraz komisji podatkowych
2. Podanie dotyczące nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, zdrowia, ubezpieczeń społecznych, opieki społecznej, odznaczeń za zasługi publiczne, służby wojskowej i świadczeń wojennych, stosunku służbowego osób, które pozostają lub pozostawały w służbie państwowej, związku samorządu terytorialnego i innych związków przymusowych, wnoszone tak przez te osoby, jak i członków ich rodzin.
3. Podania wnoszone przez osoby, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany władzy, mającej załatwić podania, jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego.
4. Podania w sprawach ustawowo przewidzianych zwolnień w zakresie danin publicznych oraz zwrotu niezależnie pobranej daniny publicznej.
5. Podania o zapomogi lub ulgi dla osób dotkniętych klęską żywiołową o pomoc państwową dla osadników, repatriantów, reemigrantów, zdemobilizowanych żołnierzy, w sprawach pomocy państwowej na odbudowę oraz rozbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych, na cele melioracji rolnej.

§ 5. Osobiste zwolnienie od opłat przysługuje:

1. Państwu i związkom samorządowym.
2. Kościołom i gminom uznanym przez Państwo Polskie.
3. Instytucjom, fundacjom, lub zakładom prawnie istniejącym, które mają na celu wyłącznie działalność dobroczynną, naukową, kulturalną lub religijną.
4. Osobom prywatnym, które stwierdzają swoje ubóstwo stwierdzone Opieką Społeczną

§ 6. Opłatę administracyjną uiszcza się w kasie miejskiej gotówką lub przekazem wzgl znaczkami miejskimi.

Jeżeli podania podlegające opłacie zostały wniesione bez uiszczenia opłaty lub w niedostatecznej wysokości, to podanie takie pozostawia się bez załatwienia aż do zupełnego uiszczenia opłaty, o czym się petenta przez pocztę na jego koszt zawiadamia z żądaniem dopełnienia opłaty. Jeżeli wniesione podanie stanowi czynność dla której ustanowiony jest termin, to termin ten będzie się uważać za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty w czasie oznaczonym w wezwaniu.

§ 7. Stawki opłat administracyjnych ustalone niniejszym statutem nie mają zastosowania do dokumentów i zaświadczeń wydawanych przez biuro Ewidencji Ludności i Urząd Stanu Cywilnego, gdyż pobór tych opłat został uregulowany odrębnymi przepisami prawnymi.

§ 8. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 9. Statut niniejszy obowiązuje od dnia zatwierdzenia go przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej i ogłoszenia w mieście sposobem miejscowo praktykowanym.

Pniewy, dnia 28 lipca 1948 r

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej: Ściera Józef.

*

Powiatowej Rady Narodowej
W Szamotułach

Szamotuły, dnia 22 marca 1949 r.

Przezydium
Nr P. R. N. 24/681/48

Do
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w P n i e w a c h

Na podstawie uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej z dnia 9 marca 1949 r. a na zasadzie postanowień art. 5 par. 2 dekretu PKWN z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) zatwierdza się uchwałę Miejskiej Rady Narodowej z dnia 28. 7. 1948 r. w przedmiocie statutu opłat administracyjnych.

Przewodniczący Pow. Rady Narodowej: Karczewski.

## OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W PNIEWACH

**z dnia 14 maja 1949 r. dot. statutu o poborze opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe Biura Ewidencji Ludności przy Zarządzie Miejskim w Pniewach.**

Na podstawie postanowień art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych w brzmieniu ogłoszonym w Dz. U R. P. Nr 3, poz 26 z roku 1946, a na zasadzie postanowień art. 10 ustawy i dekretu z dnia 20 marca 1946 roku o finansach komunalnych w brzmieniu ogłoszonym w Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 z roku 1947 łącznie z postanowieniem art. 1 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P Nr 32, poz. 399) zawartego w ustawie z dnia 15 marca 1932 r. (Dz U. R. P. Nr 38, poz. 390) Miejska Rada Narodowa uchwala na posiedzeniu w dniu 28. 7. 1948 niniejszy statut o poborze opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe Biura Ewidencji Ludności na rzecz gminy miejskiej Pniewy.

§ 1. Opłaty te wynoszą:

I. a) Za sporządzenie odpisów potwierdzenia wymeldowania 20,— zł.
b) Za poświadczenie zamieszkania 50,— zł.
c) Za sporządzenie wyciągu z rej mieszkańców 50,— zł.
d) Za odpisy dowodów zamieszkania oraz dowodów zmiany miejsca zamieszkania 50,— zł.
e) Za odpisy zgłoszeń i kart meldunkowych 20,— zł.
f) Za udzielenie informacji adresowej 20,— zł.
g) Za poświadczenie zgodności z pierwopisami odpisów i wyciągów sporządzonych przez Biuro Ewid. Ludności 20,— zł.
h) Za sporządzenie innego zaświadczenia w sprawach meldunkowych 50,— zł
i) Za poświadczenia odpisu w sprawach meldunkowych wynikających z trybu urzędowania 20,— zł.
j) Za poszukiwania w archiwach dokumentów 50,— zł.
k) Za tymczasowy dowód tożsamości 10,— zł.

§ 2. Od opłat tych wolne są:

II. a) Czynności i poświadczenia wykonane dla władz administracji ogólnej, milicji obywatelskiej, rejonowych koment uzupełnień.
b) Czynności i poświadczenia wykonane na rzecz innych związków samorządu terytorialnego.
c) Wydawanie dowodów osobistych

§ 3. III. Ponadto Biuro Ewidencji Ludności pobiera za druki urzędowe dla celów ewidencji ludności następujące opłaty:
a) Za zgłoszenie wzoru Nr 1 i Nr 2 2,— zł.
b) Za kartki zameldowania i wymeldowania wzoru Nr 3 i 4 2,— zł.
c) Za kartki meldunkowe hotelowe wzoru Nr 13 i 14 2,— zł.
d) Za kartę „informacja adresowa" 5,— zł.
e) Za książkę meldunkową 10-kartową 10,— zł.
f) Za książeczkę meldunkową 25-kartową 20,— zł.
g) Za książeczkę meldunkową 50-kartową 30,— zł.
h) Za książeczkę meldunkową 100-kartową 50,— zł
i) Za podania o wydanie dowodu osobistego (tożsamości) 50,— zł.

§ 4. Ustalone w niniejszym statucie opłaty uiszcza się w kasie miejskiej gotówką, lub w znaczkach administracyjnych.

§ 5. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 6. Statut niniejszy obowiązuje od dnia zatwierdzenia go przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej i ogłoszeniu w mieście sposobem miejscowo praktykowanym.

Pniewy, dnia 28 lipca 1948 r

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej: Ściera Józef.

*

Szamotuły, dnia 22 marca 1949 r.

Przezydium
Powiatowej Rady Narodowej
W Szamotułach
Nr P. R. N. 24/682/48

Do
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w Pniewach

Na podstawie uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej z dnia 9 marca 1949 r. a na zasadzie postanowień art. 5 par 2 dekretu PKWN z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) zatwierdza się uchwałę Miejskiej Rady Narodowej z dnia 28. 7. 1948 r. w przedmiocie statutu opłat administracyjnych Biura Ewidencji Ludności.

Przewodniczący Pow. Rady Narodowej: Karczewski.

## ZAGUBIONE DOKUMENTY

**Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów.**

Kabus Ferdynand, Poznań, Górecka 26, prawo jazdy nr 7611 z dn. 26. 11. 45, wydane przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Wojcieszak Leszek, Poznań, Szamarzewskiego 34, m. 29, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-miasto.

Adamski Jan, Stęszewo, ul. Ślusarska 5, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych kat. I. Nr 06282, seria A. 0016/49 wystawione w dniu 18. 2. 1949 przez Starostwo Powiatowe Poznańskie.

Kałużny Franciszek, Modle, gm. Stare Miasto, pow. Konin, zaświadczenie rejestracyjne wydane przez R. K. U. Konin.

Chwiłkowski Wiesław, Poznań, ul. Kolejowa 22, książeczkę wojskową Nr 0263612 wydaną przez R K. U. Poznań, 17 lipca 1947 r.

Miejski Majątek Rolny, Poznań-Głuszyna, dowody tożsamości koni Nr 5033, 5412, 5413, 3941, 2193, wydane przez Zarząd Miejski Poznań.

Aleksander Małek, Strzelno, Szpital Powiatowy, pow. Mogilno, prawo praktyki lekarskiej Nr P. Z. L. 532 z dnia 17. 11. 48 r.

Dolata Domicela, Poznań, Jasnogórska 36, indeks Nr 560, wydany przez Państw. Konserwat. Muzyczne Poznań.

Świderski Stanisław, Poznań-Starołęka, Gołężycka, książkę meldunkową domową.

Koszelski Jan, Poznań, Skarbka 31, kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Miechów.

Kucharski Wiktor, Poznań, ul Prusa 19 m. 16, kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-miasto.

Kowalczyk Józef, ur. 3. 1. 1921, obecnie Międzyrzecz, ul. gen. Świerczewskiego 6, prawo jazdy Nr 16390 wydane przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Górecki Leonard, Piła, ul. Roosevelta 56, wojskowe prawo jazdy, wydane przez Departament Samochodowy, Warszawa.

Tucholski Mieczysław, Żnin, ul. Śniadeckich 19, pozwolenie na prowadzenie samochodów i motocykli, wydane przez Okr Urząd Samochodowy Poznań, kategorii zielone (niezawodowe) Nr 23298 z dnia 6. 5. 1946 r.

Gajewski Jan, Budziszewko, pow Oborniki, książeczkę wojskową seria B 0440418, wydaną przez R. K. U Poznan, dowód osobisty przez Zarząd Gminny Rogoźno.

Kamiński Florian, Poznań, ul. św. Józefa 5, książeczkę wojskową Nr 0732000 wydaną przez R. K. U. Białogard.

Cwojdziński Jan, Poznań, ul. Częstochowska 1 m. 2, dowód rejestracji wojskowej wydany przez R. K. U. Poznań.

Głąbiński Ludwik, Bukówiec k. Opalenicy, pow. Nowy Tomyśl, dowód tożsamości konia wystawiony przez Zarząd Gminny w Nowym Tomyślu dnia 18. 1. 1947 r. Nr II. 15, klacz ciemno szpaczka ur. 1944 r.

Zawodna Melania, Środa, ul. Kilińskiego 17, legitymację służbową Nr 5776 wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański.

A. Malinowski, Pleszew Sieńkiewicza 28, kartę rzemieślniczą branży cukierniczej nr rej. 794, wydaną przez Starostwo Powiatowe Jarocińskie z dnia 21. 4. 1948, L. dz. 10/45/48.

C. S. S „Społem", Oddz. Okręgowy w Poznaniu, ul. Składowa 4, dowód rejestracyjny na samochód ciężarowy marki „Gräf-Stieft" Nr H. 48-061 wydany przez Okręgowy Urząd Samochodowy Poznań.

Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P K O Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 868 49 K-0201